

Lov nr. 274 af 22.12.1908 om forældelse af visse fordringer

§ 1. For følgende fordringer gælder en forældelsesfrist af 5 år:

1. Fordring, som støttes på overenskomst om;
 - a. Salg eller anden overdragelse af varer eller andet løsøre, der ikke er afhændet som tilbehør til fast ejendom.
 - b. Brug af fast ejendom eller løsøre.
 - c. Ydelse af ophold, fortæring eller forplejning.
 - d. Befordring af personer eller gods.
 - e. Udførelse af arbejde eller ydelse af personlig virksomhed af hvilken som helst art.
2. Fordring på restance af stadigt tilbagevendende afgift, som hviler på fast ejendom og uden særlig vedtagelse går over fra ejer til ejer, på forfalden rente, på restance af livrente, overlevelserente, pension, aftægtsyndelse, underholdsbidrag eller anden lignende ydelse, der forfalder med bestemte mellemrum og ikke er at betragte som afdrag på en skyldig kapital.
3. Fordring ifølge forløfte, indgået for noget i denne paragraf omhandlet krav.
4. Statens eller kommunens krav på skatter eller afgifter af offentligretlig natur.
5. Fordring på erstatning for skade, tilføjet udenfor kontraktforhold, medmindre skaden er bevirket ved en forbrydelse, for hvilken der under offentlig straffesag pålægges straf og
6. Fordring, som udenfor tilfælde af svig haves på betaling af, hvad nogen har ydet i urigtig formening om, at forpligtelse hertil påhvilede ham.

For anførte forældelsesfrist er dog ikke anvendelig, når der for fordringen er udstedt gældsbrief eller tilvebragt andet særligt retsgrundlag, hvorved dens tilblivelse og størrelse er anerkendt af skyldneren eller på anden måde skriftligt fastslået.

§ 2. Den i § 1 fastsatte kortere forældelsesfrist regnes fra den tid, da fordringen af fordringshaver kan kræves betalt. Fordringen fortabes, medmindre fordringshaveren inden fristens udløb enten erhverver skyldnerens erkendelse af gælden eller foretager retslige skridt mod ham og uden uforholdent ophold forfølger disse til erhvervelse af forlig, dom eller anden retsafgørelse.

§ 3. Når en fordringshaver, for hvem noget af de i § 1 ommeldte krav er stiftet, på grund af utilregnelig uvidenhed om sit krav eller om skyldnerens opholdssted, har været ude af stand til at gøre sin ret gældende, regnes den i § 1 omhandlede kortere forældelsesfrist først fra den tid, da fordringshaveren var eller ved sædvanlig agtpågivenhed ville have været i stand til at kræve sit krav betalt.

§ 4. Den almindelige forældelsesfrist af 20 år vedbliver ved siden af den i § 1 fastsatte.